

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Fru Lizzie Lichtenberg sagde, at det kunne være, at Fremskridtspartiet ville dække over, at vi ikke vidste, hvad vi ville på det boligpolitiske område.

Jo, det ved vi ganske godt og udmærket, fru Lizzie Lichtenberg. Vi vil nemlig nøjagtig det samme, som der står i Det Konservative Folkepartis partiprogram: Vi vil have et frit boligmarked. Det betyder i min terminologi – det plejer det også at gøre hos Det Konservative Folkeparti – at en bolig skal koste markedsprisen, og at alt byggeri skal ske i fri konkurrence og på lige vilkår, og at eventuelle sociale tilskud skal ydes til lejerne og ikke til dem, der bygger. Det betyder det, fru Lizzie Lichtenberg, og det er det, Fremskridtspartiet vil rent boligpolitisk.

Jeg vil gerne sige til hr. Mejdahl, at det hjælper altså ikke noget, at hr. Mejdahl vil have, at jeg skal opfatte den her dagsorden på en anden måde end den, jeg gør. Jeg mener, at den cementerer de 3 mia. kr., som er det nuværende tilskud til det almennyttige boligbyggeri, og det vil Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder stemme for.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Bollmann (CD):

Da debatten startede, havde jeg den fornemmelse, at den egentlig lige så godt kunne have været klaret med et onsdagsspørgsmål til ministeren. Men jeg synes alligevel, at der, efterhånden som dagen er skredet frem, er kommet en del interessante ting frem.

Det, man i hvert fald kan konstatere, er, at alle gerne vil have lavere huslejer, at alle gerne vil have en mere effektiv styring af byggeriet og en mere effektiv styring af administrationen, og næsten alle partier bakker efter min opfattelse den almennyttige sektor op.

Når jeg siger det, er det, fordi jeg, da jeg så forespørgslen, havde en anelse om, kunne have en fornemmelse af, at ordføreren for forespørgerne egentlig havde et andet ærinde end det, der er kommet til udtryk her i dag. Men jeg må sige, at det er lidt vanskeligt at påstå det, sådan som debatten er forløbet.

Jeg tror, hr. Baadsgaard var inde på noget af det samme: at vi kunne have en fornemmelse af, at det egentlig ikke var det, SF ville med forespørgslen.

Jeg vil gerne sige, at vi i CD selvfølgelig er positive over for en effektivisering af administrationen og en nedsættelse af omkostningerne af huslejerne. Jeg mener faktisk også, at vi igennem årene har været med til temmelig mange tiltag.

Ministerens var inde på de nye muligheder for privat udlejningsbyggeri, som nu er opstået, og det er en tanke, vi har støttet, og vi støtter det også, hvis man kan finde på nye ideer.

Jeg har læst hr. Kent Kirks bemærkninger, som vi allerede har været inde på i debatten. Jeg er ikke helt klar over, hvad han mener med det, eller hvad man mener, for der står bl.a., at en af brikkerne i statsministerens store økonomiske plan, der skal fremlægges, er et drastisk indgreb i støtten til almennyttigt byggeri.

Nu ved jeg godt, at hr. Kent Kirk ikke er citeret for det, men jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvordan det rimer sammen med det, regeringen i øvrigt siger her i dag.

Jeg vil gerne slå fast, at vi ikke fra CD's side mener, at der er tale om et enten-eller, altså almennyttigt eller privat boligbyggeri. Vi mener, at der skal være tale om et både-og. Vi vil ikke – det er jeg glad for ministeren har understreget – være med i en hetz over for den almennyttige boligsektor. Jeg mener, den stort set har gjort et godt stykke arbejde og har opfyldt de forventninger og de forpligtelser, man kunne stille til den. Jeg tror egentlig heller ikke, at det har været forespørgernes idé at genere den almennyttige sektor som sådan.

Jeg er i øvrigt enig i meget af det, ministeren siger – det kan nok ikke undre nogen – f.eks. i spørgsmålet om rammebeløbsstyringen. Jeg har f.eks. aldrig kunnet forstå, at man ikke vil – visse sider i hvert fald – indse, at hver gang man forhøjer rammebeløbene, kan det kun give sig udslag i højere husleje og dermed selvfølgelig højere offentlige udgifter.